

ض

ضمیاء الدین

== حسام الدین چلبی

ضمیاء الدین

== یوسف بن عبدالرحمن جامی

ط

(۴۵۷) طالب آملی

در تذکره‌های شاعران بتفصیل ترجمه احوال وی آمده و خلاصه آن اینکه، وی از شعرای مقرر صاحب دیوان است و از مستعدان روزگار و در مصاحبت و مجلس آرائی کم نظیر. از ایران به هندوستان رفت و بسال ۱۰۱۰ به میرزاغازی امیرسند پیوست و بعد بدربار جهانگیر پادشاه راه یافت و از این پادشاه سمت و لقب ملک الشعرائی یافت. سرانجام خبطی بدماغش راه یافت و در جوانی بسال ۱۰۳۰ در گذشت. صاحب ریاض الشعراء گوید که جمله خطوط را خوش می نوشت؛ و یک صفحه از مرقدی وقتی دیده ام (که شاید اکنون بکتابخانه مرکزی دانشگاه انتقال یافته باشد) بقلم کتابت متوسط، که اگرچه رقم طالب را ندادم، احتمال نزدیک یقین می توان داد که بخط خود وی باشد. این صفحه غزلی است که در صدر آن نوشته است: «لراقم» و در تخلص چنین: «بتنازم اربفلك، عیب من مکن طالب».

(۴۵۸) طالعی یزدی

در دوره جلال الدین محمد اکبر پادشاه (۹۶۳-۱۰۱۴) از یزد ایران به هندوستان رفت و در اکبرآباد (آگره) ساکن و بصحافی مشغول شد. بدآونی در منتخب التواریخ گوید که شعری گفت و نستعلیق را خوش می نوشت.

(۴۵۹) طاهر همدانی - میرزا

کاتب نسخه اصل نامه دانشوران است. اصلاً از قریه کاج دره گزین بود و نستعلیق را خوش می نوشت.